

اثر N-استیل سیستئین بر کیفیت زندگی معنادان به مورفین در حال ترک؛ مطالعه پایلوت

مجید شهرتی*، وحید الماسی^۱، آرش شجیعی^۱، لادن نکوهش^۱، بیتا نجفیان^۱، محمدمهدی نقی زاده^۱

چکیده

اهداف. هدف این مطالعه، تعیین اثربخشی داروی N-استیل سیستئین (NAC) بر کیفیت زندگی معنادان به مورفین در حال ترک در مقایسه با پلاسبو است.

روش‌ها. در این کارآزمایی بالینی دوسوکور پلاسبو کنترل، افرادی که به منظور ترک اعتیاد به مرکز ترک اعتیادی در تهران مراجعه کردند به روش نمونه‌گیری سیستماتیک به دو گروه دارو (۲۰ نفر) و دارونما (۲۰ نفر) تقسیم شدند و به مدت ۴۵ روز به افراد گروه دارو ۱۲۰۰ میلی‌گرم NAC و به گروه دیگر، ۱۲۰۰ میلی‌گرم دارونما داده شد. قبل و بعد از مداخله دارویی، کیفیت زندگی بیماران توسط پرسش‌نامه استاندارد SF-36 بررسی و نتایج آن به وسیله آزمون‌های آماری مان-ویتنی و ویلکاکسون و نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها. میانگین نمره SF-36 قبل از انجام مداخله در گروه دارو 44 ± 11 و در گروه دارونما 40 ± 9 بود که اختلاف معنی‌داری نداشت ($p > 0.05$) و پس از انجام مداخله میانگین این نمره به ترتیب در گروه دارو و دارونما 78 ± 7 و 70 ± 9 شد که اختلاف معنی‌دار بود ($p = 0.018$).

نتیجه‌گیری. NAC اثر قابل توجهی بر بهبود کیفیت زندگی در افراد معتاد به مورفین در حال ترک دارد.

کلیدواژه‌ها: N-استیل سیستئین، کیفیت زندگی، اعتیاد